

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO Objęcie posługi biskupa Kościoła kieleckiego – Ingres

29 listopada 2014 r.

Tam, gdzie głosi się słowo Boże, zawsze zwiastuje ono wiosnę duchowej odnowy. To powiedzenie jednego z ojców synodu poświęconego słowu Bożemu, jest syntezą misyjnej historii Kościoła. Głoszenie Ewangelii trwa nieprzerwanie od dwóch tysięcy lat zgodnie z poleceniem Jezusa Chrystusa z Góry Wniebowstąpienia: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19). Z takim przesłaniem 23 lata temu na tej ziemi, która obejmuje Kościół Kielecki, stanął św. Jan Paweł II.

Umiłowani Bracia i Siostry!

Historia tych ziem odsyłała nas do dalekiej przeszłości IX stulecia, kiedy książę Wiślan przy chrzcielnym źródle w Wiślicy przyjął chrzest. Z darem chrztu świętego narodził się nowy człowiek, który zaczął tworzyć nową rzeczywistość dotąd nieznaną. „Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem, jak uczy św. Paweł. To, co dawne, minęło, a oto stało się nowe” (2Kor 5,17).

Wzorem tego co nowe jest Maryja, Matka Jezusa Chrystusa i nauczycielka wiary. „*Na tej drodze-pielgrzymce Kościoła poprzez przestrzeń i czas, a bardziej jeszcze poprzez dzieje ludzkich dusz - jak nauczał Jan Paweł II - „Maryja jest obecna, jako Ta „błogosławiona, która uwierzyła”, jako Ta, która „szła naprzód w pielgrzymce wiary”, uczestnicząc, jak żadne inne stworzenie w tajemnicy Chrystusa. „Maryja, wkroczywszy głęboko w dzieje zbawienia, łączy w sobie i odzwierciedla najważniejsze treści wiary”. Jest Ona - pośród wszystkich wierzących - jakby „zwierciadłem”, w którym odbijają się w sposób najgłębszy i najprostszy „wielkie dzieła Boże” (Dz 2, 11) (Redemptoris Mater, 25).*

Podczas Eucharystii w Masłowie, w 1991 r. wybrzmiały słowa tej samej Ewangelii, którą dziś usłyszeliśmy: «Oto Twoja Matka i Twoi bracia stoją na dworze i chcą mówić z Tobą». Lecz On odpowiedział temu, który Mu to oznajmił: «Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi?» I wyciągnąwszy rękę ku swoim uczniom, rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten Mi jest bratem, siostrą i matką» (Mt 12, 47-50).

Zanim Maryja w Kanie Galilejskiej wypowiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie» (J 2,5), a więc spełnijcie Jego wolę, ona

w Nazarecie, w chwili zwiastowania w dojrzałości wiary odpowiedziała Bogu: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» (Łk 1,38). Od tej pory, jako pierwsza w posłuszeństwie wiary, idzie drogą, jaką wyznacza jej Bóg, w radościach i cierpieniach, zawsze wytrwale i wiernie aż po krzyż na Golgocie.

Bracia i Siostry!

Czy przypatrując się naszemu chrześcijańskiemu powołaniu, możemy utożsamić się z tymi, którzy w dzisiejszej Ewangelii szukali Jezusa? Czy patrząc na Maryję, która oddała się pełnieniu woli Bożej, widzimy w niej wzór do naśladowania?

Nikt z nas ochrzczonych, chociaż spełniamy nasze powołanie na różnych płaszczyznach życia, nie otrzymał mniej łaski niż ci ochrzczeni w Wiślicy i ci, którzy w łańcuchu dziejowych pokoleń świadectwem wiary oraz pięknem swoich dusz i obyczajów uszlachetniali tę ziemię. Dlatego aktualnym pozostaje nauczanie Świętego z Krakowa, który przypominał, że „Kto prawdziwie spotkał Chrystusa nie może zatrzymywać Go dla siebie, ale winien Go głosić” (*Novo millennio ineunte*, 40).

Czy zatem ten spotkany przez mnie Chrystus w sakramentach świętych - zwłaszcza w Eucharystii - Bożym Słowie, w relacjach z bliźnimi i na modlitwie, jest darem dla innych? A powinien Nim być, bowiem jako dzieci wspólnoty Kościoła jesteśmy uczestnikami ewangelicznej obfitości daru i łaski (Rz 5,17).

Bracia i Siostry!

Opis modlitwy młodej wspólnoty Kościoła z Dziejów Apostolskich jest urzekająco prosty: „Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1,14). Dzisiaj także jesteśmy Kościołem zgromadzonym wokół Maryi, która prowadzi nas do Chrystusa. Szkoła Maryi okazuje się tym cenniejsza i skuteczniejsza (...), że prowadzi ją Ta, która wyprasza nam obfitość darów Ducha Świętego, a zarazem daje nam przykład owej « pielgrzymki wiary », w której jest niezrównaną Mistrzynią. Ona zachęca nas, jak to było przy zwiastowaniu, do zadawania z pokorą pytań, które otwierają na światło, by na koniec okazać zawsze posłuszeństwo wiary: « Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa » (Łk1, 38) (por. *Rosarium Virginis Mariae*, 14).

Moi Drodzy!

Bycie Kościołem we współczesnym świecie - jak uczy Ojciec Święty Franciszek w *Evangeliis gaudium* - oznacza bycie Ludem Bożym, zgodnie z wielkim planem miłości Ojca, która objawia się w Jezusie Chrystusie.

Ta prawda domaga się to od nas, abyśmy byli ewangelicznym zaczynem dobra, sprawiedliwości i miłości pośród codzienności ludzkiego życia. Oznacza to także głoszenie i niesienie Bożego zbawienia w nasz świat, który często się gubi i błądzi, potrzebuje odpowiedzi zachęcających, dających nadzieję, nowe siły, by podążać w drodze. Kościół dla wszystkich - dzieci i młodzieży, dorosłych i dojrzałych pokoleń oraz ludzi poszukujących prawdy - powinien być miejscem dialogu i bezinteresownego miłosierdzia, w którym mogą się czuć przyjęci, kochani, w którym mogą doświadczyć przebaczenia i być zachęcani do życia zgodnego z przesłaniem Ewangelii (por. *Evangeliæ gaudium*, 114).

Takiego Kościoła pragnę dla was wszystkich! Takiemu Kościołowi w braciach i siostrach, który ogrzewa kochające serce Maryi, Matki Bożej Łaskawej, i który wspomaga wstawiennictwo świętych patronów naszej diecezji, chcę wiernie służyć i z miłością głosić Ewangelię. Amen.

Niech to rozważanie zakończą moje szczerze słowa wdzięczności pod adresem wszystkich tworzących tę eucharystyczną wspólnotę i modlących się z nami za pośrednictwem Radia eM, Radia RDN, Radia Maryja i TV Kielce.

Dziękuję ks. abp. Celstino Migliore nuncjuszowi apostolskiemu w Polsce, księdzu prymasowi, obecnym księżom arcybiskupom i biskupom - szczególnie księżom biskupom z Tarnowa i metropolii krakowskiej.

Ks. bp. Kazimierzowi Ryczanowi i ks. bp. Marianowi Florczykowi dziękuję za życzliwy i braterski klimat spotkań i przygotowanie dzisiejszej uroczystości w katedrze i w Wyższym Seminarium Duchownym.

Tą wdzięcznością obejmuję pracowników kurii diecezjalnych i WSD w Kielcach i Tarnowie, duszpasterzy tutejszej katedry, jej chóry oraz siostry zakonne z obecnych tu zgromadzeń i pozostające w swoich klasztorach klauzurowych.

Wdzięcznym sercem ogarniam wszystkich kapłanów, przedstawicieli kapituł katedralnych i kolegiackich, misjonarzy, kleryków, najbliższą rodzinę, krewnych, przedstawicieli Rycerzy Kolumba i przyjaciół.

Słowa podziękowań kieruję do przedstawicieli prezydenta RP, władz parlamentarnych i rządowych, TVP, władz wojewódzkich i samorządowych w Kielcach, do przedstawicieli uczelni miasta i regionu, oraz uczelni katolickich z Krakowa, Lublina i Warszawy.

Proszę, niech nikt nie czuje się pominięty moim podziękowaniem. Z tym większą wdzięcznością wszystkim za wszystko składam serdeczne Bóg zapłać!